
Jan Olav Aasly

MINNEORD

SASHA GULATI

JAN V. JØRGENSEN

KRISZTINA K. JOHANSEN

Jan Olav Aasly døde 19. juni i år, 71 år gammel. Etter examen artium ved Trondheim katedralskole i 1969 gjennomførte han førstegangstjeneste i Marinen. Han studerte medisin ved Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule Aachen og Universitetet i Oslo og var ferdig lege i 1977. Turnustjeneste ble utført i Stockholm og Langevåg.

Jan begynte sin spesialisering i nevrologi i 1980, og etter perioder som stipendiat i Umeå og overlege i Tromsø tiltrådte han som overlege på Regionsykehuset i Trondheim i 1989. Han forsvarte den medisinske doktorgraden ved Umeå universitet i 1990 med avhandlingen «A study of cerebral hemisphere language, memory and EEG in complex partial epilepsy». Gjennom store deler av 1990-tallet var han avdelingssjef på Nevrologisk avdeling, St. Olavs hospital, og siden 2005 professor ved NTNU.

Jan var en enorm kapasitet i sitt kliniske og akademiske arbeid og han nøt stor anerkjennelse både nasjonalt og internasjonalt. Gjennom hele sin karriere utviste han en total dedikasjon til faget og pasientene sine. Han levde etter regelen «nøyaktighet er en dyd, for djevelen skjuler seg i detaljene». Jan var bestandig lett tilgjengelig for pasienter og kolleger som søkte råd. Han delte velvillig av sin kunnskap, og i løpet av årene veiledet han flere medisinstudenter og doktorgradskandidater. Han var en ettertraktet underviser og ble ofte invitert til anerkjente universiteter rundt omkring i verden for å holde foredrag. I tillegg til fulle pasientlister i Trondheim hadde han også utstrakt poliklinisk virksomhet både i Ålesund og Nord-Norge.

Fra 1984 og frem til i dag var han delaktig i mer enn 250 vitenskapelige publikasjoner, hvorav flere i verdens fremste medisinske tidsskrifter. Jan var del av et internasjonalt konsortium med ledende eksperter innen bevegelsesforstyrrelser. Dette fellesskapet ga han stor glede, synergieffektene av samarbeidet var store og sammen bidro de til økt forståelse av Parkinsons sykdom. Det var aldri kjedelig rundt Jan, og han elsket en

opphetet diskusjon. Han stilte ikke bare store krav til seg selv, men også kollegene rundt seg. En verbal oppstramming av Jan gjorde som regel varig inntrykk og ble etter hvert en naturlig del av spesialistutdannelsen i nevrologi i Trondheim.

Med Jans bortgang er nevrologifaget blitt en ressursperson fattigere, og vi har mistet en kjær venn og kollega. Vi har stor medfølelse med hans trofaste ektefelle Karin, de tre barna og alle barnebarna, som har mistet en ektefelle, far og bestefar.

Publisert: 5. september 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0474

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.